

که شفی شوبهه له چه‌مکی چه‌دیس:

به من ده‌سور
گه‌یشتوو که له‌گه‌ل
مروّف شه‌ر بکه‌م

پیغهمبهری خودا فہرمووی: "بہ من دہسوور گہیشتووہ کہ لہ گہل خہلکیدا شہر بکہم
ہہ تاکوو شہ ہادہت بدہن کہ مہعبوودیک بجگہ لہ اللہ نیہ و موحممہد پیغہمبہری
خودایہ و نوپڑ بکہن و زہ کاتی مالہ کہیان دہربکہن، ئە گہر وہایان کرد خوین و مالیان لہ
ئەمن و ئەمانہ مہ گہر بہ حەقیق بە ئیسلام کہ حەسابی ئەوانہ لہ گہل خودایہ." (بخاری
و مسلم).

پیشہ کیہک سہ بارہت بہ تیگہیشتن لہ حەدیس

بو تیگہیشتنی درووس و راستہ قینہ لہ ریواہت، بہ دوو مہورید ناماژہ ئە کریت:
گرنگی زمانی عہرہبی لہ تیگہیشتنی دہقہ کان.
توپیژنہوہ لہ سەر ئیسلام بہ تہواوی

گرنگی زمانی عہرہبی لہ تیگہیشتنی دہقہ کان

خودا بہ عہرہبی شہرافہتی خەلات کردووہ و دواپیترین کتیبہ کہی بہم زمانہ ناردووہ تہ
خواروہ: ﴿يَلِسَانِ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ﴾ وئہو کتیبہی بہ زمانی ئاخیرین پیغہمبہرہ کہ داناوہ، بوہ
جیگای ئەم زمانہ لہ ہەر دوو سەرچاوہ کہ واتہ (کتیب و سوننەت) دیاریکراوہ و سہ بارہت
بہمہ ہیچ ستیز و مونا قیشہ یەک بوونی نیہ.

ہەر وہا جہہل و نہزانی لہ زمانی عہرہبی بہ مہنزلہی جہالەت و نہزانی لہ دین و
دہقہکانی دینہ بہ تاییەت لہ کاتیکدا لہ پروالہتی دہقہکان بہ جوړیک کیشہ ہہ پیٹ و ئەم
کیشہ و ئیشکالانہ لانابریٹ مہ گہر بہ ناسینی یاساکان و دہسوورہکانی زمانی عہرہبی، ئە گینا
لہ کاتی تہ تیقی ئە حکام لہ سەر کہلامی خودا و وتاری پیغہمبہر تووشی تیگہیشتنی خراپ
تین و ئەم مہسەلہیہ مونجہر دہ پیٹ بہ زیان و شہرارہ تیکی گہورہ.
بوہ بنہمای ئینجراف خراپ تیگہیشتن لہ اللہ و رەسولولایہ.

توپیژنہوہ لہ سەر ئیسلام بہ تہواوی

بو توپیژنہر لہ زەمینہی دہقہکان شہر ع پیویستہ کہ سہرنجیکی تہواویان سہ بارہت بہوہ
پیٹ و ہەموو بنہماکان و فہرعہکان، نامانجہکان و مہبەستہکانی ئەوہ کو بکاتہوہ، و
بہہزباریک دہبی زال پیٹ لہ سەر ہەموو دہق و ئەمرہ قەتعیہکان. بوہ دہبی ئایات و
ریواياتی موتہ شابیہ بگہر پیٹتہوہ بو سەر موحمکەمات، ہەر وہا کہ ئەم بابەتہ بہ پروونی
لہ قورئاندا لہ سەری دوویات کراوہ و هاوکات لہ گہل ئەوہدا دہبی ئاشنایی ہہ پیٹ لہ گہل
بنہماکان و مہبادی عام و خاس، موتلہق و موقیہد، مومجمل و موبین، سہبہبی نزوول
و ئەو فہقاہہ تہکانی دیکہ و نا کرێ کہ لہ ئەم دہقانہ غەفلەت بکریٹ، چونکہ جەمع و

تهعمال سهرتر له ئیهمالڼ و وههایه که راسته قینه ی مهسه له که بۆمان ږوون ده بښته وه، چونکه حهق و راسته قینه ته جره به په زیر نیه و ته ناقوق قبوول ناکات، به لکوو له یهک کیشه و دهرچه دهر دیت.

پرسیار: ئایا نهو ئایه تانه ی که خوین رشتن و کوشتار له سهر عه قیده و ږوایان به موباح زانیوه، جوان لږی ټیگه یشتون؟

له وهلامی ئهم پرسیاره سهره کیه ده بښت بلین: تهوانه ی که له قامی دهقه کان هه له نه کهن دوو گرووپن. **گروپی یه که م:** هه نډیک له هاونه عه کانی ئیمه لاهه کانن که به جوړیک ی بنه مایی و موته کامیل په یوه ندی به که لتوور و فرههنگی راسته قینه ی ئیسلامی ئاشنایان نیه، و ته نانه ت یهک ږوژ زهوقی تهعالیم و فیکاریه جوان و بهنرخه کانی دین که له سهر خاوه ندراری کردن له مروقی هاونهوع سهرنجی پاکیشاوه به بښ چاو کردن له ږوا و عه قیده ی نهو کهسه نه چیشتووه.

ههروه ها که خاوه ندراری کردن له گیانی مروقی یه کیک له پښاویسته موباره که کانی ئهم شه رڼعه ته یه، و یه کیک له مبهسته بنه ماییه کانی له پښج بنه ماکه ی ئیسلامه (خاوه ندراری کردن له دین، گیان، ژیرایه تی، نابرو، و مال). خودا ده فره مووی: ﴿مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا﴾ [مائده: ۳۲]، واته: «هه رکهس که سیک بکوژیت، وه کوو نهوه وایه که ته وای خه لکی کوشتبوو بیت و هرکهس که سیک زیندوو بکاته وه وه کوو نهوه وایه که ته وای خه لکی دونیای زیندوو کردووه ته وه».

ته نانه ت ئیسلام هه تاکوو ئهم ږاده یه به سه نده ی نه کردووه و بو ئینسان حورمه ټیک ی سهرتری داناوه و به سهراحه ت له قورئان له سهر ئهم بابه ته دووپاتی کردووه و فره موویه تی: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ [اسراء: ۷۰] واته: «به پراستی ئیمه که رامه ت و گهروه ییمان داوه به بهنی ئادم» وه له سیره ی پاک ی نهو هه زره ه شد ا نهوونه که لیک ی عه مه لی سه باره ت به ئهم ږیزگرتن و ته کریمه هیه، سهره ږای ناوکیه کان له دین و ږوا، یه کیک له مه وریده کان هه ئساندن ی نهو هه زره ته به بونه ی جه نازه ی جووله که یهک بوو که دوی نهوه یاره کانی له ږووی سهر سوو ږیه وه وویتان: نهوه جووله که یه، فره مووی: «مه گهر مروقی نیه؟» (بخاری و مسلم)

به لام کیشه له مه دایه که ئهم که سانه زانستیان له زانیاره پسوړ و ږه بانیه کان نه گرتووه، نهو که سانه ی که مه قبوولی کوومه لگان و له زانستی ئایینی متمانه یان به دهس هیناوه، بو یه له م ږیوا یه ته ټیگه یشتیکی هه لایان هه بووه و به ئهم نه تیجه یه گه یشتون که ده بښ دهس بهن بو ویرانی، ته قاننده وه و خراپ کردن ی کوومه لگا و به ناوی ئاینیه وه دویا به فه ساد و نابوودی بکیشن. ئیستا که ته ییینین که الله تعالی فره موویه تی: ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ [مائده: ۶۴]، «خودا فه سادکاره کانی خویش ناوی».

بو یه، چ خوینگه لیک که نه رشتاوه و چ گیانگه لیک که نابوود نه بووه و له حالیکدا خو یان و

ئەوانى تر و ئۆممەتەكانى تر تووسى خەسارەت دەكەن تا ئەو جىگايەى كە ئەم كەسانە بوونە بە پردىك بۆ بەدپەيتانى نەقشەكانى دوشمنان بەبى ئەوەى كە خويان تىبگەيەن و بزنان.

گروپى دووھەم:

ئەم گروپە برىتىن لەو كەسانەى كە غەيرى بىسولمان و ئەو كەسانەى كە كاريگەريان وەرگرتوو لە فەرھەنگ و كەلتورى ئەوان. ئەم كەسانە ھەر جۆرىك نەقس و مەلامەت كە بە ئىسلامەو پەيوەندى دەدەن و ھەر جۆرىك لە تۆھمەت و ئىفتراكان بە ئىسلامەو دەچەسپىنن و گومانىيان واپە كە ئىسلام دىنى پۆعب و ترساندن و وەحشەت و خۆفە. و يەك كە لە تايبەتەندى ئاشكرائى ئەوئەى كە لە ئىسلامە ژيانى ئاشتىخوازەن لەگەل ئەوانەى تر نە و لە بنەما و مەبادى ئەوئەى كە بەلگەلەك ھەيە كە بنەماى ئەوانە لەسەر شەرارەت و كوشتار و تەخرىبە و ئىدەكانى ئەم كەسانە بە جىگايەك گەشتوو كە ئەلەين: ئىسلام شايسەيى ئەوئەى نە كە لە سەردەمى ئىستادا ھىمانايەتى و ئاسايش لە جىھاندا بۆلۆ كاتەوہ. راستەقەنەى مەسەلەكە ئەوئەى كە گروپى يەكەم ئەو گەنجانەن كە خەلەتاوون، ھۆى سەرەكى لە بۆلۆ كردنەوھى ئەم روانگە ستەمكارانە لە مېشكى بىسولمانان و ئەم دياردەيە نەتىجەى كردارى ئەوان بوو، چونكە ئەوان توند و تىزى و تەخرىبيان بە بنەما داناو و لەو ھەكوو مەنەھج و شىواز بۆ خويان كەلگيان وەرگرتوو، تا ئەو جىگايە كە لە نېوانى كردار و پەفتارە غەيرى بەرپرسانە ھىچ قازانجىگى لەگەل نە، جگە لە زەرەر و زيان، كە حوكم دەدرى لەسەر بىسولمانان بە شىوازى گشتى.

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ [انبيا: ۱۰۱] واتە: «ئەى پىغەمبەر! ئىمە تۆمان نەناردووہ جگە لەبۆ رەحمەت كە بۆ تەواو جەھانەكان.»

بە شوبھە و ولام شوبھە كە

بە من دەسوور گەشتوو كە لەگەل مەوفا شەر بەكەم ھەتاكوو ئەو كاتەى كە شەھادەت دەدەن كە مەعبودىك جگە لە اللە نە...

پرسىارى يەكەم: ئايەكوو لەم ھەدىسەدا دەلىلك لەسەر كوشتن مەوفاى تر ھەيە؟ تەنانەت ئەو كەسانەى كە خويان بە پەپرەوى ئايىنى ئىسلام دەزانن، بەو جۆرە كە گروپى يەكەم لىي تىگەشتوون؟

پرسىارى دووھەم: آيەكوو ئىسلام ئايىنىكە كە لە كۆمەلگە ترس و وەحشەت ئىجات بكات و كوشتار بخولقەنن؟ ئايەكوو لە ئىسلامدا شەھىد و بەلگەلەك ھەيە بۆ خولقاندنى بوغز و كەرھىيەت و قبوول نەكردن ئەوانەى تر بەو جۆرەى كە گروپى دووھەم لىي تىگەشتوون؟

وہلامى ئەم دوو شوبھەيە

بەراستى كە سەرنى توژنەرانە و مودەبيرانە لە فقە اللغە لە ئەلفازى ئەم ھەدىسە، ئەم مەبەستەيان پاسپاردە كردووہ، ولامى ئەم ئىشكالە دەداتەوہ.

موفره داتی وشه یی: جیاوازی یتوانی (أقاتل) و (أقتل)

پرسیار: ئەم لەفرە بوو تە مەدارێک بۆ یتێگە یشتنی نادرووس بو گروویی یە کەم، هەروەها کە لە یتوانی (أقاتل) و (أقتل) تووشی هەڵ و خەلت هاتوون لە حالیکدا کە لە یتوانی ئەم دوو وشە یە توویرێکی گەورە هە یە.

(أقاتل) بە بابی مفاعله یە و لە سەر هاوکاری لە کاردا ئاماژە دەکات و ئەبێ هەردوو لایەنە کە شەڕ بکەن، هەر وەها کە دەوترێت: تجادل الخصمان في المناظره، واتە دوو لایەنە کە لە موناظرە لە گەڵ یە کدا وت و وێژیان کرد.

لێرە دایە کە ئیمامیکی گەورە وە کوو ئیمام شافعی دە فەرمووێ: وشە ی قتال لە ڕەگ و ڕیشە ی قەتل نیە، هەر وەها کە لە مەواردێکدا قیتال و بەرەره کانی لە گەڵ کە سێکدا ڕێگای پێ نە دراوە و قەتل و کوشتنی ڕەوا نیە. (فتح الباری: ٧٦/١).

وێ زۆرە کە لە عولمەا بریتی لە ابن دقیق العید (شرح عمدہ الاحکام)، ابن رجب (جامع العلوم والحکم ٢٣٠)، ابن حجر (فتح الباری: ٧٦/١) و ئەوانە ی تر وە کوو ابن تیمیە لە سەر ئەمە تە سەر یحیان کردووە.

پرسیار: ئایە کوو مەبەست لە ئەم ڕیوایە تە شەڕ کردن لە گەڵ هەموو خەلکی جیهانە هە تاکوو داخلی دینی ئیسلام بن؟

هەر گیز و هەزار بار هەر گیز! هیچ کە سێک لە عولمەا ی ئۆممەت لە تەواوی سە دە کاندە یتێگە یشتیان و نە بوو و تە نائەت ئەم ڕوانگە یە لە گەڵ تە عالمی ئایینی خاوین و شە رێعەتی مو تە هەر نا کوکی هە یە. هەروەها کە:

لە فزی: (الناس) لە وشە گەلی عامە، و مەبەستی بە تاییەت لەو هە یە، و سە بارەت بەو هە مۆنە گە لێکی زۆر لە قورئان، حە دیس، و زمانی عەرەبی هە یە.

خودا دە فەرمووێ: ﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا﴾ [حج: ٢٧]، «وێ لە یتوانی مەرۆف بۆ (ئە دای حەج بانگ هەڵ بێنا هە تاو هە کوو (زائیرە کان) بە پێتی بێن بە لایەنی تۆ.» بۆ یە لە ئەم وشە دا مەبەست لە (الناس) تە نیا ئیماندارە کانن نە ک هەموو خەلکی.

خودا فەرموو یە تی: ﴿وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمُهَدِّ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ [آل عمران: ٤٦]، واتە: «وێ لە یتوانی بێ شە کە [بە تێعجاز] و لە تە مەنی میانسانی [بە وەحی] لە گەڵ مەرۆف قسە دە کات و لە سألحانە کانه.» مەبەست لە وشە ی (الناس) لەم ئایە تە دا ئەو کە سانەن کە لە گەڵ مەریەم سە بارەت بە مندالە کە ی قسە یان کرد، نە ک هەموو خەلکی.

خودا فەرموو یە تی: ﴿لَّذِينَ قَالُوا لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ [آل عمران: ١٧٣]، واتە: «هەر ئەو کە سانە ی کە [هە ندێک لە] مەرۆف بە وانیان ووت خەلک بۆ [شەر] لە گەڵ خەر بوونە تەو هە، و دوا ی ئەو هە ی کە ترسان، بە لām (ئەم قسە) ئیمانیان ی زیدە کرد و ووتیان خودا بۆ ئیمە بە سە و بە راستی خودا پالێ شتێکی باشە.» هەروەها کە مەبەست لە وشە ی (الناس) لە ئەم ئایە تە دا ابوسفیانە، وەها کە موحامەد و عە کرەمە و توو یانە.

مه بهست له (الناس) لهم رپوايه ته دا عامه و مه بهستی تايه تی هه یه، ئه ویش هه ندیک له موشریکه کانی عه ره بن که له گه ل پیغه مه مر شه ریان کرد و پریاریان ئه وه بوو که په گی ئیسلام له بنه مایه وه هه ل که نن و به ده وعه ته که ی ئه و کۆتایی بدهن، نه ک هه موو خه لکی، هه روه ها که خودا له سورهی ته وبه ئاوا وه سفیان ده کات: ﴿لَا يَرْجُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ﴾، [توبه: ۱۰] واته: "سه باره ت به هه چ ئیمانداریک خیشاوه ندی و په یمان نا که ن و ئه وانه به راستی ده سدریژیکه رن."

وه هه روه ها که خودا فه رموویه تی: ﴿وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أُمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يُنتَهُونَ﴾، [توبه: ۱۳] واته: «وه ئه گه ر گریه سه ته کانی خویان دوا ی په یمان شکاند و ته عنیهان دا له ئیوه سه باره ت به دینه که تان په س له گه ل پیشه واکانی کوفر شه ر بکه ن چونکه ئه وانه هه چ په یمان ئیکیان نیه که (له) گریه سه ت شکاندن) دوور بن".

سیره ی نه به و ی

راسته قینه یه که روانگی کۆمه ل روون ده کاته وه

که سیك که له ژیان، سیره و مه واقیفی پیغه مه بر توژی نه وه و لیکۆلینه وه به کات به ته واوی ده زانی که پیغه مه بر په حمه ت و هیدایه تیک بووه بو ته واو عاله میان و ئه و شه فقی و دلسۆزه، هه روه ها که قورئان ئه وه به په ئوف و په حیم ناو ده نی و ئه م مه سه له یه پیویستیکی به ده لیل و بورهان نیه و میژوو ئه وه ی له لاپه ره کانی خوی تۆمار کردوو و مروف وه کوو ئه و ی به چا و نه بینوه.

حه زه رت له سه ره تای ده وعه ته که یه وه هه تاکوو کۆتایی ته نانه ت له گه ل دژه کانی میهره بان بوو. بۆ ئه وونه به ئه م چه ن مه وریده ئاماژه ده کریت:

● له سه ره تای ده وعه ت کردن نابوددی ئه وانی نه ده خواست و به م جوړه دوعای ده کردک "خودایا قهومی من هیدایه ت بکه، چونکه ئه وانه نازانن." حه زه رت ئه م پرسته یه به زیره که یه کی پیغه مه برانه و په حمه تی په سه اله ت به زمان هینا. سه رنجی له تافه تی ئه و پرسته یه بده که دوعاکه ی ده ست پت کردوو، "خودایا هیدایه تیان بکه" و سه پس ئه وانه به خوی نیسه ت ده دا، سه ره رای ئه وه ی که کافرن، ئه لئ: "قهومی من" و ئینجا عوزه ره که ی ئه وانی ناو ده بات: "چونکه نازانن."

● له حالیکدا ده سه لاتی له سه ر تۆله کردن له وان ده سه لاتی هه بوو، گوزه شه ده کا له وان و لیوو رده ی کرد لییان و فه رمووی: "بپون! ئیوه نازانن." ئه وانه ی په ها کرد و به لکوو له په ها کردن و ئه مان دان به وان موبالیغه ی کرد و فه رمووی: "هه ر که س له مالی من دانیشتی له ئه مانه" و ئه گه ر مه به سه ت کوشتنی ئه وه بوو که ئیمانی نه بوو، ده یفه رموو: هه ر که س ئیسلام بیئی له ئه مانه و نه یئه کووت: هه رکه س پرواته ئیو ماله که یه وه له ئه مانه.

پارادوکسیکی مهردود

چۆن پیغمه مهرد ده سووری کوشتنی غهیری بسولمانان ددها و له لایه که وه کاری خاس و خهلات دان به وان به موباح ده زانی؟

خودا ئەم ئایه تهی له سههر پیغمه مهرد که ی نازل کردوو: ﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾، [ممتحنه: ۸]، «[اما] خودا تێوه نه هی ناکات به رهفتاری جوان له گه ل ئەوانه ی له گه ل تێوه شه پریان نه کردوو و تێوه بیان له دیارتان ده رنه کردوو، له گه ل ئەوانه دا باش بن و به عه داله ته وه رهفتار بکه ن که خودا دادوه ره کانی خو ش ده وێ».

له ره وایه ته ی سه حیج هاتوو که چه زه ته ی عومه دی چار دیک ی سووری په یدا کرد، ئینجا ووتی: یا رسول الله! شیاوه ئەگه ر ئەم چاده بکری و ئەوه له پۆژه کانی جومه و له کاتی مو لاقات له گه ل ئەو که سانه دا له به ر که ی که له ده ره وه دین. پیغمه مه ر فه رمووی: «ئهی عومه ر! ئەم جو ر جله که سی ک له به ری ده کا که له پۆژی قه یامه ت ه یچ به ش و به ه ره یه کی نه بێ و ئینجا جلگه لیک ی هه ور پش می دیکه بیان بو پیغمه مه ر به خه لات ه ی نا و به کیک له وانه ی به خه لات دابه عومه ر. بۆیه عومه ر هات بو لای پیغمه مه ر و عه رزی کرد: یا ره سوو ل الله! ئەتو ئەم پارچه هه ور پش مه ت بو من ناردوو، له حالیکدا که من له تێوه ی بیست که فه رمووتان: ئەمه به شی که سی که که له ئاخ ره تدا به شی کی نیه! پیغمه مه ر فه رمووی: من ئەوه م به تو نه دا له به ری که ی، من ئەوه م به خه لات به تو دا که بیفرۆشی و یان بیده ی به که سی کی دیکه له به ری کات. بۆیه عومه ر ئەوه ی دا به و براه وه واکوو له لایه ن دایک ه وه براه ی، و له مه که ده دا مو شری ک بوو، خه لات ی کرد. (بو خاری له ادب المفرد) چونکه مو شری ک مو لزه م به ئیجرا ی شه ری عه ت نیه.

ئهم پرو داه له سه ر ده می مه ده نی له سالی وفوود دا (۹ کۆچی) دوا ی فه تحی مه که که پرو ی داوه. بۆیه درووس نیه که ئەوت ری ت که ده سوور به باش رهفتار کردن ته نیا بو ئەو کافرا نه یه که ده سدر ی ژیا ن نه کردوو و به ئایه ته کانی جیهاد مه نسوخ بووه، هه ر وه ها که هه ندیک پیا ن وایه. بۆیه ئەگه ر غهیری بسولمانیک به شیوازی ئاشتی خوازان ه ژیا نی ده کرد و ده سدر ی ژکه ر و مو حاریب نه بوو نه ده بوو له گه لی شه ر بکدر ی ت و به لکو ده بوو به شیوازی کی شیاو له گه لی رهفتار بکری ت و خه لات دان به ئەو ئی را دیک ی نیه.

پروون کردنه وه بو ده فعی شوبهه

ئیسلا م ئایینی ره حمه ت و مه کار می ئە خلاقه و منه تیک ی گه وه و تی عمه تیک ی عه زی مه که خودا ئەوانه ی له سه ر بسولمانان ئەرزانی داوه. ئیسلا م هاتوو هه تا کوو په یوه ندی تیا نی خالق و مه خلو و و په یوه ندی ئەوه له گه ل مو خالفه بروایه کانی سامان بدات. بۆیه، ئیسلا م بریتی له ته وای قوناغه کانی ژیا ن ده بێ و بو هه ر کات و شو ئیتی کی شیاو و چاک سازه و له هه موو کاتی کدا بسولمانان ئەم فه زله گه وه یه هه ست ده که ن و له خو په سه نی زو ر به دو رن. ئیسلا م خیر و پرگاری بو هه موو مرؤ ف ده وێ جگه له وه ی که ده عوه ت گه ران

ده‌سوور داوه که له‌سەر بنه‌مای حکمه‌ت و مه‌وعیزه‌ی حه‌سه‌نه مروّف بکێشن به‌لایه‌ن خۆيانا. پێغه‌مبه‌ری خودا فه‌رمووی: "ئه‌گەر خودا یه‌کێک به‌ ده‌ستی تۆ هیدایه‌ت بدات له‌ وشتورانی سوور بوّت باشت‌ر و به‌نرخ‌ت‌ره." (بخاری و مسلم).

خودا فه‌رمووویه‌تی: ﴿قَمِنَ اهْتَدَىٰ فَاِمَّا يَهْتَدِي لِنَفْسِهٖ﴾ [یونس: ۱۰۸]. «ده‌ی هه‌رکه‌سیک که هیدایه‌ت په‌دا بکات به‌ لایه‌نی خۆم هیدایه‌تی ده‌ده‌م» و هه‌رکه‌سیک دینی ئیسلام قبوّل نه‌کات، هیچ زور و ئیجبارێک له‌سه‌ری نیه‌، چونکه هیدایه‌ت زۆر به‌ پوونی جیاواز کراوه‌ته‌وه له‌ گومرای. [بقره: ۲۵۶] خودا فه‌رمووویه‌تی: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَآمَنَ مَن فِي الْأَرْضِ كُلُّهُم جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ [یونس: ۹۹]. «وه‌ ئه‌گەر په‌روه‌دگاری تۆ گه‌ره‌کی بوايه‌ت به‌ دڵنیايه‌وه‌ ته‌واوی ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ر زه‌مین هه‌موو پێکه‌وه‌ ئیمانیان ئه‌هێنا، ده‌ی باشه‌ تۆ خه‌لک ناگوزیر ده‌که‌ی بو‌ ئه‌وه‌ی که ئیمان بێنن».

لێره‌دايه‌ که بسوولمانان ئه‌رکی ده‌عوه‌ت و گه‌یاندنی نووری هیدایه‌ت به‌ کۆمه‌لگا له‌سه‌ر شانیانه‌ تاکوو سه‌عاده‌ت و پرزگاری به‌شه‌ر له‌ دنیا ئاخ‌ره‌ت بپێت به‌ پسته‌قینه‌.

به‌لام باتل به‌ دايمي له‌گه‌ڵ حه‌قدا کێشه‌ی هه‌یه‌، له‌ حālێکدا ده‌عوه‌ت کردن بو‌ لایه‌نی الله به‌ جوانی له‌ مه‌عه‌زه‌ی مه‌ترسیه‌کاندايه‌ و کاتێک ده‌بنینی ئه‌هلی به‌غاوه‌ت و به‌رامبه‌ری له‌وه‌دا قه‌راریان گرتووه‌، بۆیه‌ ئه‌گەر کاتێک نه‌بات مه‌شرووعه‌، باتل و ده‌سد‌رێژایه‌تی له‌ به‌رامبه‌ری ده‌عوه‌ت و ئه‌سحابی ده‌عوه‌ت قه‌راریان گرتووه‌ و پālپشتی له‌ گیان له‌ گ‌رن‌گ‌ترین واجیبه‌کانه‌ و ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ له‌ شه‌ریعه‌ته‌ ئاسمانی و زه‌مینیه‌کان ئه‌مریک‌ی بێ گۆرانیکاری و موقه‌ره‌ر و چاکسازی کراوه‌ له‌ س‌روشته‌کان و فیه‌ره‌ته‌کاندا، و هیچ که‌سیک ئه‌وه‌ ئینکار ناک‌ت، بج‌گه‌ له‌وه‌ که‌سه‌ی که س‌روشتی ئه‌و له‌گه‌ڵ یاسا‌کانی ژياندا ناکو‌ک بێ. ئه‌مه‌ چه‌مکی پسته‌قینه‌ی ئه‌م حه‌دیه‌سه‌ شه‌ریفه‌.

واته به‌ من ده‌سوور دراوه‌ تاکوو بانگه‌ێشتی په‌روه‌ردگاره‌که‌م به‌ حکمه‌ت و م‌وعیزه‌ی حه‌سه‌نه ئیبلاغ بکه‌م و ئه‌گەر باغیه‌ک له‌سه‌ر من به‌غاوه‌تی کرد و له‌گه‌ڵ من شه‌ری کرد تاکوو به‌رگ‌ری مروّف له‌ حوریه‌ت و ئازادی ئیمان بم، من له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ خه‌بات ده‌که‌م تاوه‌کوو مروّف له‌وه‌ که‌سه‌ی که ئه‌وان ئیجبار به‌ کفر ئه‌کات ئازاد بکه‌م و ده‌ره‌نجامی له‌ نێوان لاب‌ردنی ئه‌م به‌رگ‌ره‌ له‌گه‌ڵ ده‌عوه‌ت به‌ حکمه‌ت و م‌وعیزه‌ی حه‌سه‌نه ئه‌مه‌یه‌ که ئه‌وانه‌ به‌ یه‌کتایی و ته‌وحیدی الله تعالی شه‌هاده‌ت ده‌ده‌ن.

که‌وا‌بوو به‌م روانگه‌ کامیل و گشت گیره‌ له‌ ئیسلام و ده‌قه‌کانیه‌وه‌، چه‌مکی حه‌دیس پوون ده‌بێته‌وه‌.

بابه ته که به کورتی

- گرنګی زمانې عه ره بې له ټیګه یشتنی نایین و بو ټیګه یشتن و ګه یشتن به مه به سته کانی و تار پښګایه ک جګه له مه نیه.
- گرنګی کوڅورنه وهی نیوانی ده قه کانی شهر و پروانګه ی گشتگیری سه بارهت به ئیسلام و ناسینی زانسته ئالیه کان و ده قه کانی زانپاره پرمتمان و پ سپوږه کان له ئه و مه سه لانه که له وانه دا ئیلتباس و شوبه بوونی هیه.
- خودا خوین پښتنی حه رام داناو و ئه حکامه په یوه ندی داره کان به وهی به ده قه لیکي پروونه وه به یان کردووه. هه روها که فهرموویه تی: ﴿مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا﴾ [مائده: ۳۲]، واته: « هه رکه سیګ که سیګ جګه له قه ساسی قه تل یان (به که یفه ری) فه سادیګ بکوژی وه کوو ئه وه وایه که ته وای خه لکی کشتیووی و هه رکه سیګ که سیګ زیندو و بکاته وه وه کوو ئه وه وایه که ته وای دنیا زیندو کردو ته وه.» و ئه م مه سه لیه له ته عامل و هاوکاری پیغه مبه ر و یاره وه فاداره کانی به روونی دینه چاوا و ناشکرایه.
- ئه م حه دیسه یه کیګ له ده قانه نیه که هه ندیک له وه دژ به ئیسلام که لکیان وه رگرتوه و له ټیګه یشتنی ئه و تووشی هه له هاتوون له حالیکدا نا کوکه له گه ل ئه وهی له میشکی نه وانه بووه.
- له فزی (أقاتل) له بابی مفاعله و شهر و خه باته که هه ردو و لایه نه که ی پیویسته، به م واتایه که له گه ل که سیګدا شهر بکات که له گه ل ئه وه شهر ده کات و له ئه و به رگری ده کات بو ږاګه یاندنی دین.
- پیتی (ال) له له فزی (الناس) گشتیه. واته به رده نګی ئه وه که سانیکي دیاریکراو بوونه و ئه وانه موشریکه کانی عه ره بین که له گه ل بسولمانان شهر یان کردوون.
- کوشتنی که سیګ که نایه ووی بته ناوی دینی ئیسلامه وه جایز نیه. خودا فهرموویه تی: "هیچ ئیکرا و ئیجباریک له ناییندا نیه." [بقره: ۲۵۶].
- هه رکه س که به ته وحید تیقرار بکات، پروا له ته که ی ئه وهی قبول کردووه و حه سابی باتن و ناودلی به خودا واګوزار بکه و حورمه تی گیان، مال و ئا برووی ږا بګره.
- بویه ئه م پوايه ته له هیچ دوخ و مه رچیکدا، له سه ر کوشتن، ئازار دان، ئه زیهت کردن و مه جبوور کردنی مروّف بو نایینی ئیسلام ده لالهت ناکت. والله اعلم.

زنجیره‌ی ته‌حریف و ئیدعا

پێغه‌مبهری خودا سلاوی خودای له‌ سهر بـی فرمووی: ئهم زانسته له‌ ئێوانی ئه‌وانه‌ی که ده‌مین، عادل‌ه‌کان و دادوهره‌کان هه‌ڵی ده‌گرن و ئه‌وه له‌ ته‌حریفی توندوتیژه‌کان و په‌یوه‌ندیگه‌لی ئه‌هلی باتل و ته‌ئویلی جاهیله‌کان ده‌پاریزن^۱.

هه‌ندیک له‌ خاوه‌نانی ئه‌فکاری ئینحرافی له‌ که‌لامی خودا وه‌ها تیگه‌یشتوونه که‌ هاوده‌نگ له‌گه‌ڵ مه‌نه‌ه‌جی زانیس میراتی له‌ سه‌له‌فی ساه‌ح نه‌بووه و له‌گه‌ڵ ئامانجه‌کان و نرخه‌ گه‌وره‌کانی وه‌حی ئیلاهی سازه‌گار نابـی. ئه‌وانه‌ن که‌ هه‌ندیک له‌و ئایه‌تانه‌ی که‌ په‌یوه‌ندی به‌ کافره‌کان نازل بوونه، هه‌ملی ده‌که‌نه‌ سهر بسولمانان.

له‌و ئایه‌تانه‌ی که‌ به‌ جووری تایبه‌تی و هه‌لاوێر نازل بوونه، ئه‌حکامی گشتی ده‌ده‌ن و واتاکانی که‌لامی خودا ته‌حریف ده‌که‌ن به‌ جوړیک که‌ به‌ت به‌ هۆی رسوخ یان درووس کردنی چه‌مکه‌گه‌لێکی هه‌ڵه‌ له‌ ژیرایه‌تی و عه‌قڵی عامه‌ی بسولمانان که‌ له‌ ئیسلامدا نیه‌.

له‌ لابه‌لای ئهم زنجیره‌ بابه‌تانه به‌ ته‌حریفی مانعاکانی ئایه‌کانی قورئانی پیرۆز که‌ له‌ لایه‌نی خاوه‌نه‌کانی ئه‌فکاری مونحه‌ریفه‌ و به‌ربلاو جیاوازی له‌ تیگه‌یشتنی پێغه‌مبهری خو‌شه‌ویست و ئه‌سحابی به‌نرخ و شه‌ریعه‌تی غه‌را ئاشنا ده‌بینه‌وه.

۱ - هه‌دیسی به‌ناوێکی صحه‌ ابن‌ عبداڵه‌، روی عن احمد بن حنبل انه قال : هو حدیث صحیح